

Π

ὑποτάσσω-ττω, καθυποτάσσω-ττω. Σμεσ.-σα. ὑποτάσσομαι, πείθομαι, πειθαρχέω-ω. = повинѣю-са.

Ποκαλήνιε, ἱα. οὐδ. μετάνοια (τουτέστι τὸ μετανοεῖν καὶ μετανοῆσαι).

Ποκαλήννιη, λα, ρε. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τῆς μετανοίας.

Ποκιβάю, еши. покивѣх. κινῶ τὴν κεφαλὴν.

Ποκλανάюса, ешиса. (μεσ.) μ. поклонѣюса, ἴηшиса. προσκυνῶ. = кланяюса. Σταθ. покланѣемь ѣсмь. προσκυνοῦμαι

Ποκλονένιε, ἱα. οὐδ. προσκύνησις.

Ποκλόνникъ, α. ἄρσ. προσκυνήτης.

Ποκοή, α. ἄρσ. ἀνάπαυσις, κατάπαυσις, ἀναψυχή. = оупокоѣнїе. 2) τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου Π. (165).

Ποκόνнѣ, α. οὐδ. κατάπαυσις (τόπος ὅπου ἀναπαύεται τις).

Πокровѣнный, λα, ρε. μτχ. παθ. χρ. ἄορ. κεκαλυμμένος, συγ-κεκαλυμμένος, συγκαλυπτός. = покрѣтый.

Πокрѣвх, α. ἄρσ. σκέπη, σέγη,

Π

ὄροφος, ὀροφή, καταστέγασμα, σκέπασμα. = κρόβх.

Πокривάλο, α. οὐδ. κάλυμμα, σκέπασμα, καλυπτῆριον.

§-жѣнское. καλύπτρα (καλύπτειρα. ποιητ.), πέπλος.

§-нощнѣе. (κοιν. πάπλωμα, ἢ πᾶν σκέπασμα νυκτικόν).

Πокривάю, еши. ἄορ. покрѣх. μ. покрѣю, еши. καλύπτω,

συγκαλύπτω, κατακαλύπτω, σκέπω, σκεπάζω, σεγάζω. Σμτχ. παθ. покрѣтый = покровѣнный.

Πокѣшάюса, ешиса (μεσ.) μ. - шѣса, ешиса. πειράομαι -ῶμαι, ἀποπειράομαι-ῶμαι, δοκιμάζω. (113. δεδοκίμακα.)

Πολαγάю, еши. μ. положѣ, ἴηши. τίθημι. 2) ὑποτίθημι (κοιν. ὑποθέτω).

Πόμε, α. οὐδ. πεδιάς, πεδίον. (πληθ. πολά).

Πολέзньиη, λα, ρε. ἐπιθ. ὠφέλιμος, ἐπωφελής, ὀνήσιμος, χρήσιμος, λυσιτελής.

Πолэзньѣе. ἐπιρ. (συγκρ.) συμφωρότερον, μᾶλλον συμφέρον, ὠφελιμώτερον, ἐπωφελέστερον, λυσιτελέστερον.

Πόλза, ѱ. θηλ. ὠφέλεια, ὄφε-